

Dosarul nr. 3ra-245/22
2-20048124-01-3ra-01032022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. M. Gandrabur)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, G. Dașchevici, V. Negru)

ÎNCHEIERE

4 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de executorul judecătoresc Iacob Miron, reprezentat de avocatul Vitalie Tihon

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată a executorului judecătoresc Iacob Miron împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la contestarea actului administrativ împotriva deciziei din 7 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Iacob Miron și menținută hotărârea din 17 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani

constată:

La 5 mai 2020, executorul judecătoresc Iacob Miron a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că prin decizia nr. 56 din 25 februarie 2020, semnată de Eduard Răducan, directorul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, a fost constatată încălcarea prevederilor art. 4 alin. (1) lit. c) și e), 11 alin. (1) și (3) și 20 alin. (3) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal, de către executorul judecătoresc Iacob Miron și distrugerea de către executorul judecătoresc Iacob Miron a datelor cu caracter personal ale unui cetățean.

A considerat decizia menționată ca fiind neîntemeiată și lipsită de suport legal.

Astfel, a menționat că în esență obiectul deciziei contestate rezidă în constatarea ilegalității accesării datelor cu caracter personal care o privesc pe mama debitorului, care locuiește împreună cu debitorul.

A indicat dezacordul cu tratarea împrejurărilor de fapt de către pârât, deoarece în calitatea sa de executor judecătoresc, a înfăptuit o acțiune prevăzută de lege,

necesară într-o societate democratică pentru atingerea unui scop util - executarea hotărârii judecătorești.

Cu referire la prevederile art. 22 și 67 Cod de executare, a menționat că restrângerea drepturilor debitorului și a rudei care locuiește împreună este prevăzută de lege.

Executorul judecătoresc prin lege este investit cu dreptul de a accesa acele date cu caracter personal despre care pârâtul a constatat că au fost prelucrate ilegal, or nu poate fi constatată ilegalitatea unei acțiuni procesuale care este prevăzută de lege.

Executorul judecătoresc a accesat datele cu caracter personal nu în interes propriu, dar în scopul executării unui document executoriu. Măsură înlăptuită în speță este una proporțională, mai mult, executorul judecătoresc a accesat informația utilă scopurilor sale și anume - domiciliul legal al persoanei vizate, iar faptul că pe aceeași pagină se află alte date, considerate ca sensibile de către pârât, ține de modul în care își gestionează resursele sale informaționale Agenția Servicii Publice.

A accentuat că executorul judecătoresc este obligat în activitatea sa de a aplica toate pârghiile legale pentru a fi executate documentele executorii.

Prin urmare, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal prin decizia nr. 56 din 25 februarie 2020 efectuează o imixtiune în activitatea executorului judecătoresc încălcându-se prevederile art. 7 Cod de executare.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 56, 60, 176 CPC, art. 206 Cod administrativ.

A solicitat admiterea acțiunii și recunoașterea nulității deciziei Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 56 din 25 februarie 2020.

Prin încheierea protocolară din 28 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani, a fost atrasă în proces în calitate de persoană terță Elena Casapciuc.

Prin hotărârea din 17 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani, a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea înaintată de executorul judecătoresc Iacob Miron.

La 14 decembrie 2020, prin intermediul poștei electronice și la 18 decembrie 2020, prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani, executorul judecătoresc Iacob Miron a depus apel împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin decizia din 7 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Iacob Miron și menținută hotărârea din 17 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani.

În consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au stabilit că în motivarea deciziei sale, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a evocat că la prelucrarea datelor cu caracter personal a persoanei terțe Elena Casapciuc pentru atingerea scopului – identificarea adresei rudelor debitorului, era suficientă doar vizualizarea acesteia, fără imprimare, or scopul prelucrării datelor cu caracter personal conform celor comunicate de executorul judecătoresc Iacob Miron a fost anume cel de a afla adresa de domiciliu a unei rude a debitorului, dat fiind refuzul acestuia de a recepționa scrisoarea.

Prima instanță și instanța de apel au reținut că prelucrarea datelor cu caracter personal este protejată de lege, iar încălcarea regulilor de prelucrare a datelor, atrage răspunderea în baza legii. Or, prin încălcarea limitelor de prelucrare a datelor cu caracter personal se aduce atingere dreptului persoanei apărut chiar de Constituție, care prin prisma art. 28 stabilește că statul respectă și ocrotește viața intimă, familială și privată.

La fel, a fost constatat că Iacob Miron a accesat date cu caracter personal ce o vizează pe Elena Casapciuc, a accesat și imprimat prin intermediul SIC „Acces-Web” datele cu caracter personal ale acesteia, în cadrul procedurii de executare aflate în procedura primului în virtutea dispozițiilor art. 22 alin. (1) lit. c) și 67 Cod de executare.

Astfel, persoana terță Elena Casapciuc nefiind parte a procedurii de executare, ci doar rudă a debitorului pe procedura de executare urma să se identifica în prealabil locul de domiciliu pentru comunicarea actelor executorului judecătoresc Iacob Miron, însă accesul era condiționat de scopul urmărit și anume de localizarea acesteia, pe când spectrul informațiilor obținute de executorul judecătoresc a excedat limitele scopului legal scontat.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au evidențiat că stocarea și anexarea la materialele procedurii de executare a extrasului din RSP a unei persoane fizice – subiect de date care nu este parte în procedura de executare, ce conține un volum vast și diversificat de date cu caracter personal irelevante procedurii (grupa sanguină, data nașterii etc.) poate avea loc în urma asigurării unui echilibru de necesitate și proporționalitate, în caz contrar, cum este la caz, suntem în prezența unei colectări și/sau prelucrări inadecvate și excesive a datelor cu caracter personal.

Totodată, instanțele de judecată au afirmat că stocarea la dosarul de executare a extrasului din RSP ce vizează persoana terță odată cu atingerea scopului declarat de executorul judecătoresc Iacob Miron este contrară art. 4 alin. (1) lit. e) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal. În pofida distrugerii ulterioare de către executorul judecătoresc a extrasului enunțat această conduită atenuază sancțiunea, dar nu și calificarea încălcărilor, consumate per se.

Prin urmare, prima instanță și instanța de apel au conchis că Iacob Miron a admis ingerințe disproporționate în drepturile legitime ale persoanei terțe Elena Casapciuc pe segmentul protecției datelor cu caracter personal a acesteia.

Așadar, instanțele de judecată au concluzionat că Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, în mod legal, cu respectarea competenței și procedurii prevăzute de lege a constatat încălcarea de către Iacob Miron a prevederilor art. 4 alin. (1) lit. c) și e) și 11 alin. (1) și (3) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 8 iulie 2011, or careva încălcări de lege la emiterea deciziei contestate, nu au fost constatate.

La 28 decembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, executorul judecătoresc Iacob Miron, reprezentat de avocatul Vitalie Tihon a depus recurs împotriva deciziei din 7 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, pentru corectarea erorilor de drept.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată, pasibilă de a fi casată.

A menționat că în procedura sa se afla un document executoriu privind încasarea pensiei de întreținere pentru un copil minor, iar așa categorie de documente executorii se execută cu prioritate și cu celeritate.

A precizat că a executat obligația de a comunica actele de procedură către un terț, absolut străin de obligația de întreținere a copilului minor.

Astfel, în calitate sa de executor judecătoresc, a comunicat actele de procedură prin intermediul unei persoane – bunica copilului, căreia obligația de întreținere îi revine în mod natural.

A considerat că a acționat în spiritul legii familiale și civile, atunci când a comunicat către un potențial debitor al obligației de întreținere despre necesitatea debitorului formal de a-și executa obligațiile conținute într-un document executoriu.

Prin urmare, temei pentru intimat de a interveni în raporturile de executare și a aduce piedici la îndeplinirea hotărârii judecătorești, nu a existat.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 7 decembrie 2021, în ședință publică.

Din materialele dosarului rezultă că la 28 decembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, executorul judecătoresc Iacob Miron, reprezentat de avocatul Vitalie Tihon a depus recurs împotriva deciziei din 7 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 149-151, 153-155).

Astfel, recursul depus de Iacob Miron, reprezentat de avocatul Vitalie Tihon este în termen.

La 1 martie 2022, în adresa Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal și Elenei Casapciuc a fost expediată copia recursului depus de Iacob Miron, reprezentat de avocatul Vitalie Tihon, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 163), fiind recepționată de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal la 2 martie 2022, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 164).

Corespondența menționată expediată în adresa Elenei Casapciuc a fost returnată de către oficiul poștal cu mențiunea „plecat” (f. d. 165-166).

La 22 martie 2022, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a depus referință, solicitând declararea recursului ca inadmisibil.

Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, Elena Casapciuc nu și-a valorificat acest drept procedural și nu a depus referință.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Iacob Miron, reprezentat de avocatul Vitalie Tihon, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) Cod administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină

cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Iacob Miron, reprezentat de avocatul Vitalie Tihon.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Iacob Miron, reprezentat de avocatul Vitalie Tihon se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu